

greb i private rettigheder, som alene kan ske i henhold til grundlovens § 73.

2. L 178 er efter mindretallets opfattelse også i andre henseender udtryk for en ekspropriation, uden at almenvellet kræver det, og uden at der ydes erstatning.

Denne del af L 178's ekspropriative karakter begrundes mindretallet med, at Statsanstaltens goodwill, som finansministeren vil sælge, efter mindretallets opfattelse som anført ved lovforslagets 1. behandling er en del af Statsanstaltens egen formue og ikke af statsformuen. I denne forbindelse bemærkes det, at selv den i øvrigt noget tvivlsomme betænkning nr. 1189 om privatisering af Statsanstalten for Livsforsikring, København 1990, øverst på side 45 slår fast, at Statsanstalten er omfattet af bestemmelsen i grundlovens § 73 om beskyttelse af ejendomsretten.

At ekspropriationen ikke kan begrundes i et hensyn til almenvellet, følger – jf. Ole Esperensens som bilag 3 optrykte kronik i Berlingske Tidende den 23. februar 1990 – ikke mindst af, at et hovedhensyn for lovforslaget har været at skaffe staten nogle penge. Men tidligere professor ved Københavns Universitet Poul Andersen skriver i sin Statsforfatningsret, at et rent finansielt øjemed ligger »helt uden for« den offentlige nytte, som grundloven tager sigte på, når den taler om almenvellet.

3. Det forekommer også lidet betryggende, at betænkning nr. 1189 i sin gennemgang af 1904-loven og dens tilblivelse ikke nævner, at finansminister Hage i sin diskussion med L. V.

Birck under 2. behandling i Folketinget (Rigsdagstidende 1903–04, Folketingets Forhandlinger, spalte 4047–4048) udtaler:

»Det ærede Medlem rettede dernæst til mig det Spørgsmaal, hvad jeg vilde mene i det Tilfælde, at det ikke i Loven af 1870 var udtalt, at Staten er berettiget til at inddrage i Statskassen den overflødig, opsparede Reservefond. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer ikke dette Spørgsmaal. Hvis Loven af 1870 ikke udtrykkelig havde erklæret, at disse Penge tilkomme Staten, saa er det muligt, at der kunde have været rejst Tvivl om Forholdets Beskaffenhed. Men nu da denne Mulighed er udelukket, ved jeg ikke, hvorledes der heraf er at drage nogen Slutning om, hvorvidt det er ret og billigt at foretage det, som Loven udtrykkelig hjemler.«

Dette burde være oplyst og sammenholdt med, at denne udtrykkelige lovhjemmel netop ophævedes i 1904-lovens § 1, sidste punktum.

4. Det må forundre, at såvel L 178 som L 194 er blevet henvist til behandling i Folketingets Finansudvalg, selv om forretningsordenen udtrykkeligt henviser lovforslag om forsikringsforhold til Folketingets Erhvervsudvalg. Det må yderligere forbavse, at flertallet i Folketingets Finansudvalg har modsat sig, at Finansudvalget under behandlingen af disse to lovforslag modtager deputationer og skriftlige henvendelser fra borgerne, der i stedet er blevet anmodet om at henvende sig til Erhvervsudvalget. Det er urimeligt, at mennesker, som ønsker foretræde for det folketingsudvalg, der skal behandle et lovforslag, bliver henvist til at tale med og skrive til et andet folketingsudvalg.

Henning Andersen (KF) Collet (KF) Karen Højte Jensen (KF)

Svend Erik Hovmand (V) fmd. Skrumssager Skau (V) Behnke (FP) Kirsten Lee (RV)

Mimi Jakobsen (CD) Kofod-Svendsen (KRF) Baadsgaard (S) Helle Degn (S)

Arne Jensen (S) Erling Olsen (S) nfm. Henning Rasmussen (S) Erik B. Smith (S)

Ingerlise Koefoed (SF) Jes Lunde (SF)